

Arrest

nr. 288 510 van 4 mei 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 19 januari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 december 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 april 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat M. KALIN /oco advocaat T. MOSKOFIDIS en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 21 juni 2019 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 26 juni 2019 om internationale bescherming. Op 19 december 2022 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Iraaks staatsburger van Koerdische origine en behoort tot de stam Ghoshnaw. U bent afkomstig uit Erbil, waar u samen met uw ouders en een zus woonde en waar u in een restaurant werkte tot uw vertrek.

Op Newroz 2019 (maart 2019) zag u op Facebook een lovend bericht over stamleider Shaime Haroun van de stam Hanare. U postte een commentaar bij dit bericht via uw persoonlijke Facebookprofiel en liet zich hierbij zeer negatief uit over deze persoon. Enkele dagen later ontving u via Messenger verschillende berichten van een onbekende man die kennelijk in discussie wilde gaan met u en u bedreigde omwille van uw commentaar. U negeerde deze berichten, maar werd enkele dagen later door dezelfde man opgebeld via Messenger. U beantwoorde de oproep en u werd door de onbekende man uitgescholden en bedreigd. Enkele dagen later, op 4 april 2019, was u op uw werk toen u werd opgebeld door uw moeder. Ze vertelde dat er een gewapende man naar u was komen vragen. U beseftte dat het om dezelfde persoon moest gaan die u eerder online had bedreigd en uitgescholden. U besloot na uw werk niet meer naar huis terug te keren maar wel naar het huis van uw zus te gaan. U belde naar uw ouders en lichtte hen in over de problemen die u sinds Newroz had gehad. Er werd besloten dat u groot gevaar liep en u het land moest verlaten. Met uw paspoort en visum voor Turkije verliet u Irak op 11 april 2019. U reisde per vliegtuig naar Turkije, vanwaar u via de Balkanroute eerst in Bulgarije belandde. In Bulgarije bleek dat uw facebookaccount was afgesloten en u geen toegang meer had tot uw profiel. U zette uw reis verder naar Roemenië, maar op de grens werd u overvallen en verloor u uw mobiele telefoon. U reisde verder via Oostenrijk naar België, waar u op 26/06/2019 een eerste verzoek tot internationale bescherming indiende.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer : een kopie van uw reispas.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U slaagde er echter niet in aannemelijk te maken dat er in uw hoofde bij een eventuele terugkeer naar uw herkomstland sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Immers, uw relaas is ongeloofwaardig.

Zo moet uit uw verklaringen blijken dat u meermaals en telkens door dezelfde persoon bedreigd werd nadat u zich eenmalig online negatief had uitgelaten over een bepaald stamhoofd. U kreeg van deze persoon enkele dreigberichten via messenger en werd een keer via messenger door deze man opgebeld en bedreigd. Later zou er ook bij u thuis iemand zijn komen vragen naar u, u vermoed dat het opnieuw om dezelfde persoon gaat. Desondanks kan u geen enkele informatie leveren over de identiteit van deze persoon. U kwam niet verder dan opwerpen : "ik heb me niet gefocust op de naam van de persoon om het te onthouden", en nogmaals : "ik kon niet focussen op de naam om het te onthouden" (CG p.12-13). Aangezien de bedreigingen door deze persoon voor u de concrete aanleiding vormden voor uw vlucht uit uw land, kan redelijkerwijs dan verwacht worden dat u toch minstens ernstige pogingen zou ondernemen om hier meer informatie over te bekomen. Ook over de aanleiding van de bedreigingen, met name uw negatieve commentaar onder een foto op een publieke pagina, kan u onaannemelijk weinig informatie geven. Zo kan u zich zelfs niet meer herinneren op welke pagina u precies commentaar had geleverd (CG p.10), noch wanneer u deze commentaar precies gepost heeft (CG p.12). U weet nog dat u de foto te zien kreeg omdat een bevriend facebookprofiel deze foto had geliket, maar wie van uw vrienden deze foto dan geliket had, kan u vervolgens evenmin zeggen (CG p.9). Uw gebrek aan kennis raakt dan ook aan de kern van uw asielaanvraag.

Uit uw verklaringen moet voorts blijken dat u nadat u enkele berichtjes had ontvangen slechts één keer werd opgebeld en er slechts één keer iemand naar uw huis was gekomen om u te zoeken. Er zou zich sindsdien geen enkel incident meer hebben voorgedaan, ook niet in de maanden en jaren nadien (CG

p.13, 15). Deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid en de ernst van uw asielaanvraag eens te meer.

U legt bovendien geen enkel begin van bewijs neer van uw vermeende Facebookactiviteit, noch van de bedreigingen die u via hetzelfde medium zou ontvangen hebben. Uit uw verklaringen blijkt dat u geen enkele ernstige poging heeft gedaan om uw bewuste commentaar en het becommentarieerde bericht terug te vinden, teneinde uw beweringen hieromtrent te staven. Zo had u van uw nieuwe facebookprofiel gebruik kunnen maken om te trachten achterhalen op welke pagina u uw negatieve commentaar had gepost, bijvoorbeeld door de profielen van uw facebookvrienden na te kijken op berichten die zij gelijkt hadden in de periode van Newroz 2019, maar dat heeft u niet geprobeerd want “dat vond u toen niet handig” (CG p.10). Voor uw flagrant gebrek aan bewijsstukken verschuilt u zich al te gemakkelijk achter het feit ‘dat uw facebookprofiel plots niet meer toegankelijk zou zijn geweest toen u zich in Bulgarije bevond, en dat kort nadien ook uw mobiele telefoon met daarop alle (digitale) bewijsstukken gestolen werd’ (CG p.16). Dergelijke uitleg kan geenszins overtuigen. Er moet overigens opgemerkt worden dat u veel eerder stappen had kunnen ondernemen om alle relevante bewijsstukken te verzamelen, veilig te stellen en op te slaan, bijvoorbeeld op het moment dat u besloot uw land van herkomst te verlaten en bescherming te zoeken in Europa. Er mag verwacht worden dat u zich bewust was van de risico's van uw illegale reisweg naar Europa, en dat u zich had kunnen en moeten voorzien op een eventueel verlies van uw ene mobiele telefoon onderweg, wetende dat het om cruciale bewijsstukken ging. Dat u dermate nalatig was in het opslaan van cruciale informatie (CG p.16), dan wel dat u naliet om een redelijke inspanning te leveren om cruciale informatie op te zoeken, is tekenend voor het gebrek aan geloofwaardigheid van uw aanvraag. U heeft uw beweringen dan ook op geen enkele manier gestaafd, zonder hiervoor een aannemelijke verklaring te bieden.

Ten overvloede wordt nog opgemerkt dat u verschillende tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over de periode vlak voor uw vertrek en uw reisplannen. Zo verklaarde u expliciet dat u in uw ouderlijke huis woonde tot de dag van uw vertrek uit Irak op 11 april 2019, en ontkende u uitdrukkelijk ooit ergens anders verbleven te hebben, ook niet voor korte tijd (CG p.3). U verklaarde tevens tot de dag van uw vertrek in een restaurant te hebben gewerkt (CG p.5). Nochtans blijkt uit uw latere verklaringen dat u al op 4 april 2019 niet meer naar uw huis of werk was teruggekeerd nadat iemand u thuis was komen zoeken. U verklaarde plots van 4 april tot uw vertrek op 11 april thuis bij uw zus te hebben verbleven en niet meer naar uw werk te zijn gegaan in afwachting van een visum (CG p.11). Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen over uw laatste werkdag ontkende u louter dat u dergelijke vragen waren gesteld (CG p.11). Nochtans verklaarde u zelf spontaan dat u tot 11 april 2019 gewerkt had in een restaurant. Geconfronteerd met het niet vermelden van uw verblijf bij uw zus voorafgaand aan uw vertrek, wierp u louter op dat het “geen verblijfplaats” is, dat het maar een paar honderd meter van uw adres was (CG p.11), een uitleg die voorbijgaat aan het feit dat u duidelijk en ondubbelzinnig gevraagd werd ‘of u ooit nog op andere adressen verbleven had, misschien voor korte tijd’ (CG p.3), waarop u ontkennend antwoordde. U heeft voor de vastgestelde tegenstrijdigheden dan ook geen enkele redelijke verschooning. Bovendien zijn uw verklaringen ook manifest tegenstrijdig met betrekking tot het al dan niet aanvragen van een visum en uw eerdere reisintenties. Zo ontkende u aanvankelijk dat u ooit een visum zou hebben aangevraagd (CG p. 6), terwijl u later aangeeft dat u met een Turks visum Irak verlaten heeft (CG p.11). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, wierp u op dat u had bedoeld dat u voordat u problemen kreeg in Irak niet de intentie had tot reizen en u voorheen nooit eerder een visum had aangevraagd (CG p.11). U gaf eerder ook aan dat u louter een paspoort had voor het geval u ooit naar Turkije of Iran zou willen reizen, maar dat u nog geen enkele intentie had gehad om daadwerkelijk te reizen (CG p.7). Echter, uit het administratief dossier blijkt dat u wél reeds twee keer eerder een visum had aangevraagd voor de Schengenzone, de laatst gekende aanvraag dateerde bovendien van eind 2018, slechts luttele maanden vóór u in Irak zou bedreigd zijn omwille van een Facebookcommentaar (zie administratief dossier; resultaten VIS-systeem en opmerking inschrijvingsblad). Dat u al voor het ontstaan van uw vermeende problemen in Irak kennelijk van plan was naar Europa te komen, én u hier bovendien manifest bedrieglijke verklaringen over aflegt ten overstaan van het CGVS, wijst er eens te meer op dat de door u aangehaalde motieven niet de werkelijke redenen waren voor uw vertrek en uw vluchtaanvraag manifest ongeloofwaardig is.

Het door u in het kader van uw verzoek voorgelegde document is niet van dien aard dat het bovenstaande beslissing kan wijzigen. De kopie van de eerste pagina van uw reispaspoort bevat uitsluitend identiteitsgegevens, die hier op zich echter niet betwist worden.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop

zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak.

In voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EUAA Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de [provincie X] te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de COI Focus Irak - Veiligheidssituatie van 24 november 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20211124.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>); en het EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf, beschikbaar op of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja – van deze laatste is de administratieve status als provincie in de praktijk niet eenduidig –, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zuur op. Het Iraakse leger en de Popular Mobilization Units (PMU) verdreven als

reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en grote delen van de betwiste gebieden onder Koerdische controle waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum deed de regio in een politieke en diepe economische crisis belanden. Op 10 oktober 2021 werden er verkiezingen voor het Iraakse parlement georganiseerd. Deze verkiezingen zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De KDP kwam als grote winnaar uit de bus en Gorran werd de grootste verliezer. In maart 2021 slaagden de Iraakse en Koerdische regering er na lange onderhandelingen in tot een begrotingsakkoord te komen dat onder meer de verdeling van de olie-inkomsten in 2021 bepaalt.

Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Terreurdaden die kunnen worden toegeschreven aan ISIS vinden nagenoeg niet plaats in de KAR. In de regio heerst een relatieve stabiliteit. ISIS is wel aanwezig in het veeleer onherbergzame district Makhmour. De organisatie verricht er ontvoeringen, zet de plattelandsbevolking onder druk, vernielt essentiële infrastructuur en landbouwgebied, en voert gerichte aanslagen uit op plaatselijke notabelen. Dit leidde tot een ontruiming van verschillende dorpen in de regio. De Iraqi Security Forces (ISF) voerden in maart 2021 een grondoffensief uit in de regio waarbij zij werden gesteund door de internationale coalitie middels luchtbombardementen. De ISF en de peshmerga hebben hun krachten gebundeld in hun strijd tegen ISIS en opereren sinds mei 2021 vanuit een gemeenschappelijk coördinatiecentrum.

Bases van de Amerikaanse strijdkrachten in de KAR werden in 2020 en 2021 verschillende keren het doelwit van raket- en droneaanvallen die worden toegeschreven aan sjiiitische milities omwille van de oplopende spanningen tussen de Verenigde Staten en Iran. Hierbij vallen doorgaans geen slachtoffers. De Verenigde Staten hebben intussen aangekondigd dat ze een volledige terugtrekking van hun gevechtseenheden beogen tegen eind 2021, maar het Iraakse leger zullen blijven bijstaan met opleiding en advies.

Het gros van het aantal slachtoffers dat de afgelopen jaren geregistreerd werd in de KAR is geconcentreerd in de noordelijke grensregio, dit ingevolge het conflict tussen de PKK en het Turkse leger. In juli 2015 begon Turkije luchtaanvallen op PKK-doelwitten in Noord-Irak uit te voeren. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-doelwitten in het bergachtig en dunbevolkt noordelijk grensgebied met Turkije. Het gebeurt echter dat hierbij ook naburige Koerdische dorpen getroffen worden. Naast luchtaanvallen vinden er ook Turkse grondoperaties plaats. Het Turkse leger zette eveneens verschillende militaire bases op in Dohuk en Erbil. Omwille van de militaire operaties van het Turkse leger zoeken PKK-militanten hun toevlucht verder zuidwaarts in de KAR. De KRG stelde toegangsbeperkingen in naar, en richtte bijkomende controleposten op in bepaalde regio's om de bewegingsvrijheid van de PKK te beknotten. Hier kan de lokale bevolking eveneens hinder van ondervinden. Veruit de meerderheid van de slachtoffers die vallen bij het conflict tussen het Turkse leger en de PKK zijn PKK-strijders maar er werd ook een beperkt aantal burgerslachtoffers en infrastructurele schade opgetekend. De Turkse grondoffensieven en luchtaanvallen hebben daarnaast geleid tot de ontheemding van een deel van de lokale bevolking.

Sinds een aantal jaar voert Iran, in zijn strijd tegen Iraans-Koerdische rebellen – waaronder de KDPI (Kurdistan Democratic Party of Iran) en PJAK (Kurdistan Free Life Party) –, opnieuw sporadisch aanvallen uit op doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. Deze aanvallen leidden tot ontheemding in de getroffen regio's maar uit de beschikbare informatie blijkt dat er zelden burgerslachtoffers bij vallen. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR. In september 2021 kondigt de stafchef van het Iraanse leger aan harder te zullen optreden tegen de Iraans-Koerdische oppositiebewegingen die zich in Irak ophouden.

Ook in de KAR flakkerden er, ten slotte, de voorbije jaren herhaaldelijk protesten op over de tekortschietende basisvoorzieningen, de laattijdige uitbetalingen van de lonen van het overheidsperoneel en de corruptie. Hoewel de protesten doorgaans vreedzaam verlopen, ontstonden er soms rellen en traden de veiligheidsdiensten hardhandig op tegen de betogers. Het aantal burgerslachtoffers was evenwel zeer beperkt. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 30 september 2021 1.189.581 ontheemden (IDP's). IOM meldt dat meer dan 4.9 miljoen van de Iraakse burgers die sinds januari 2014 ontheemd raakten inmiddels naar hun regio van oorsprong terugkeerden. De KAR herbergt nog steeds het grootste aantal IDP's, meer dan 620 000 personen, waarvan de meerderheid afkomstig is uit de Centraal-Iraakse provincies.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de KAR niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Irak, naast Baghdad International Airport immers ook over luchthavens beschikt in Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Naast binnenlandse vluchten vanuit Bagdad zijn er ook commerciële, internationale lijnverbindingen naar deze twee luchthavens in de KAR.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Erbil in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Erbil een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Erbil. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Het middel is als volgt onderbouwd:

"Volledig ten onrechte nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker kreeg in zijn land van herkomst doodsb bedreigingen nadat hij zich op Facebook negatief heeft uitgelaten over stamleider Shaime Haroun van de stam Hanare.

Uit informatie waar verzoeker over beschikt (Iraq - Targeting of Individuals - Country of Origin Information Report - January 2022) blijkt inderdaad dat Irak, inclusief de Koerdische Autonome Regio, een van de gevaarlijkste plaatsen is, wereldwijd, om online kritiek te geven:

'(...)'

Daarnaast blijkt ook dat journalisten die kritisch zijn over de overheid in Irak bedreigingen ontvangen.

'(...)' (zie algemeen ambtsbericht Irak 2019).

Artikel 4 Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die

in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) bepaalt als volgt:

'(...).'

Het CGVS stelt evenwel dat verzoekers relaas ongeloofwaardig zou zijn.

Artikel 4.5 van bovengenoemde Richtlijn bepaalt in welke omstandigheden verzoeker het voordeel van de twijfel dient te genieten. Verzoeker benadrukt dat dit artikel in casu van toepassing is.

Gezien bovengenoemde informatie van verzoekers land van herkomst duidelijk aangeeft dat personen die zich (ook online) kritisch uiten over de overheid in Irak bedreigingen ontvangen, dient de beslissing mbt verzoekers verzoek om internationale bescherming dan ook des te zorgvuldiger genomen te worden.

Het CGVS stelt evenwel als volgt:

"(...)"

Verzoeker reageert als volgt: Een persoon kan zijn geheugen, en dus ook zijn verhaal, veranderen in de tijd en dit ten gevolge van verscheidene geheugeneffecten.

Sommige herinneringen worden sterker, andere zwakker. Verlies en toename van herinneringen is eigen aan hoe het geheugen werkt. Verzoeker verwijst hierbij naar: H.E. Cameron, *Refugee Status Determinations and the Limits of Memory*, p. 491.

Daarnaast blijkt uit informatie waar verzoeker over beschikt als volgt:

'(...).'

(<https://www.unhcr.org/51a8a08a9.pdf>)

Het is eigen aan hoe het geheugen werkt dat bijkomstigheden, zoals namen, makkelijk vergeten worden. Verzoeker heeft zelf ook uitdrukkelijk verklaard tijdens zijn gehoor bij het CGVS (waar hij trouwens niet de bijstand had van een raadsman) dat hij zich niet gefocust had op de naam van de bedreiger om het te onthouden.

Het CGVS stelt verder als volgt:

"(...)"

Verzoeker wenst te benadrukken dat er misschien ondertussen misschien wel andere gebeurtenissen hebben plaatsgevonden, maar voor verzoeker zijn de gebeurtenissen die hij meegedeeld heeft de belangrijkste.

Uit informatie waar verzoeker over beschikt, blijkt hieromtrent ook als volgt:

'(...)' (zie: <https://www.unhcr.org/51a8a08a9.pdf>)

Het CGVS gaat verder:

"(...)"

Verzoeker wenst hier evenwel als volgt op te antwoorden: Verzoeker beschikte over genoeg bewijs, maar door overmacht (zijn mobiele telefoon is gestolen en hij geraakt niet meer op zijn (voormalige) facebook account) kan hij dit bewijs niet meedelen aan de asielautoriteiten.

De verwerende partij stelt in de bestreden beslissing weliswaar "Er mag verwacht worden dat u zich bewust was van de risico's van uw illegale reisweg naar Europa, en dat u zich had kunnen en moeten voorzien op een eventueel verlies van uw ene mobiele telefoon onderweg, wetende dat het om cruciale bewijsstukken ging".

Verzoeker is evenwel niet zo goed geschoold. Er dient dan ook rekening gehouden te worden met verzoekers scholingsgraad hieromtrent.

Uit informatie waar verzoeker over beschikt, blijkt hieromtrent als volgt: *The applicant's education should be taken into account when assessing credibility. Some applicants may have had limited or no formal education, while others may possess high academic qualifications.* (zie: <https://www.unhcr.org/51a8a08a9.pdf>)

Het CGVS stelt als volgt:

"(...)"

Verzoeker wenst hieromtrent te herhalen dat het eigen is aan hoe het geheugen werkt dat bijkomstigheden zoals data gemakkelijk vergeten worden.

Verzoeker wenst hieromtrent te verklaren dat hij, tijdens het gehoor, even niet gedacht had aan de periode van 4 tot 11 april 2019 dat hij niet meer thuis was doch bij zijn zus. Voor hem was dat een bijkomstigheid, omdat hij zich probeerde te focussen op de bedreigingen die hij ervaren heeft in Irak.

Uit informatie waar verzoeker over beschikt, blijkt inderdaad als volgt:

'(...)' (zie: <https://www.unhcr.org/51a8a08a9.pdf>)

2.2. Stukken

2.2.1. Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2.2. Bij een op 16 april 2023 neergelegde aanvullende nota voegt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een verklaring van de dienst jongerenarbeid van de gemeente Sankt Vith.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart zijn land van herkomst, Irak, te hebben verlaten omwille van problemen met een onbekende man naar aanleiding van een commentaar die hij had gepost bij een bericht op *facebook* over de leider van de stam Hanare.

Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat zijn relaas ongeloofwaardig is nu (i) hij geen enkele informatie kan leveren over de identiteit van de persoon die hem zou hebben bedreigd en hij ook over de aanleiding van de bedreigingen onaannemelijk weinig informatie kan geven, (ii) hij nadat hij enkele berichtjes had ontvangen slechts één keer werd opgebeld en er slechts één keer iemand naar zijn huis was gekomen om hem te zoeken en er in de maanden en jaren nadien geen enkel incident meer zou hebben voorgedaan, (iii) hij geen enkel begin van bewijs neerlegt van zijn vermeende *facebook*activiteit, noch van de bedreigingen die hij via *facebook* zou ontvangen hebben, (iv) hij verschillende tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over de periode vlak voor zijn vertrek en zijn reisplannen en (v) het door hem voorgelegde document niet van dien aard is dat het deze beslissing kan wijzigen.

Verzoeker slaagt er niet in de voorgaande motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten of te weerleggen.

Vooreerst treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze vaststelt dat verzoeker geen enkele informatie kan leveren over de identiteit van de persoon die hem zou hebben bedreigd en ook over de aanleiding van de bedreigingen onaannemelijk weinig informatie kan geven. De bestreden beslissing bevat hierbij de volgende toelichting:

“Zo moet uit uw verklaringen blijken dat u meermaals en telkens door dezelfde persoon bedreigd werd nadat u zich eenmalig online negatief had uitgelaten over een bepaald stamhoofd. U kreeg van deze persoon enkele dreigberichten via messenger en werd een keer via messenger door deze man opgebeld en bedreigd. Later zou er ook bij u thuis iemand zijn komen vragen naar u, u vermoed dat het opnieuw om dezelfde persoon gaat. Desondanks kan u geen enkele informatie leveren over de identiteit van deze persoon. U kwam niet verder dan opwerpen : “ik heb me niet gefocust op de naam van de persoon om het te onthouden”, en nogmaals : “ik kon niet focussen op de naam om het te onthouden” (CG p.12-13). Aangezien de bedreigingen door deze persoon voor u de concrete aanleiding vormden voor uw vlucht uit uw land, kan redelijkerwijs dan verwacht worden dat u toch minstens ernstige pogingen zou ondernemen om hier meer informatie over te bekomen. Ook over de aanleiding van de bedreigingen, met name uw negatieve commentaar onder een foto op een publieke pagina, kan u onaannemelijk weinig informatie geven. Zo kan u zich zelfs niet meer herinneren op welke pagina u precies commentaar had geleverd (CG p.10), noch wanneer u deze commentaar precies gepost heeft (CG p.12). U weet nog dat u de foto te zien kreeg omdat een bevriend facebookprofiel deze foto had geliket, maar wie van uw vrienden deze foto dan geliket had, kan u vervolgens evenmin zeggen (CG p.9). Uw gebrek aan kennis raakt dan ook aan de kern van uw asielrelaas.”

Door louter in het algemeen te informeren dat “een persoon (...) zijn geheugen, en dus ook zijn verhaal, (kan) veranderen in de tijd en dit ten gevolge van verscheidene geheugeneffecten” en daarbij te wijzen op algemene informatie over psychologisch onderzoek, zonder *in concreto* aan te tonen dat hij zelf een persoon is die geheugenproblemen heeft, verschoont verzoeker niet dat hij niet minstens ernstige pogingen heeft ondernomen om meer informatie te bekomen over de identiteit van de persoon die hem zou hebben bedreigd. Dat bijkomstigheden, zoals namen, makkelijk vergeten zouden worden, doet hieraan geen afbreuk. Bovendien gaat verzoekers gebrek aan kennis verder dan louter de naam van de persoon die hem naar eigen zeggen bedreigde. Zo kon hij zich niet meer herinneren op welke pagina hij precies commentaar had geleverd, wanneer hij deze commentaar precies gepost had en wie van zijn vrienden de foto had *geliket* waaronder hij vervolgens een negatieve commentaar zou hebben *gepost*. Deze aspecten vormen nochtans de kern van zijn asielrelaas. Dat verzoeker geen enkele informatie kan leveren over de identiteit van de persoon die hem zou hebben bedreigd en ook over de aanleiding van de bedreigingen onaannemelijk weinig informatie kan geven, ondergraaft op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van zijn relaas.

De geloofwaardigheid en de ernst van verzoekers asielrelaas wordt verder ondermijnd door de volgende vaststelling:

“Uit uw verklaringen moet voorts blijken dat u nadat u enkele berichtjes had ontvangen slechts één keer werd opgebeld en er slechts één keer iemand naar uw huis was gekomen om u te zoeken. Er zou zich sindsdien geen enkel incident meer hebben voorgedaan, ook niet in de maanden en jaren nadien (CG p.13, 15).”

Door in zijn verzoekschrift louter te benadrukken dat er misschien ondertussen wel andere gebeurtenissen hebben plaatsgevonden, maar dat de gebeurtenissen die hij heeft meegedeeld de belangrijkste zijn, zonder te concretiseren welke andere gebeurtenissen ondertussen misschien zouden hebben plaatsgevonden, doet verzoeker geen afbreuk aan de voorgaande vaststellingen. Een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en met een dergelijk summier betoog blijft verzoeker hiertoe in gebreke.

Daarnaast wijst de commissaris-generaal in de bestreden beslissing nog terecht op het volgende:

“U legt bovendien geen enkel begin van bewijs neer van uw vermeende Facebookactiviteit, noch van de bedreigingen die u via hetzelfde medium zou ontvangen hebben. Uit uw verklaringen blijkt dat u geen enkele ernstige poging heeft gedaan om uw bewuste commentaar en het becommentarieerde bericht terug te vinden, teneinde uw beweringen hieromtrent te staven. Zo had u van uw nieuwe facebookprofiel gebruik kunnen maken om te trachten achterhalen op welke pagina u uw negatieve commentaar had gepost, bijvoorbeeld door de profielen van uw facebookvrienden na te kijken op berichten die zij gelijkt hadden in de periode van Newroz 2019, maar dat heeft u niet geprobeerd want “dat vond u toen niet handig” (CG p.10). Voor uw flagrant gebrek aan bewijsstukken verschuilt u zich al te gemakkelijk achter het feit ‘dat uw facebookprofiel plots niet meer toegankelijk zou zijn geweest toen u zich in Bulgarije bevond, en dat kort nadien ook uw mobiele telefoon met daarop alle (digitale) bewijsstukken gestolen werd’ (CG p.16). Dergelijke uitleg kan geenszins overtuigen. Er moet overigens opgemerkt worden dat u veel eerder stappen had kunnen ondernemen om alle relevante bewijsstukken te verzamelen, veilig te stellen en op te slagen, bijvoorbeeld op het moment dat u besloot uw land van herkomst te verlaten en bescherming te zoeken in Europa. Er mag verwacht worden dat u zich bewust was van de risico's van uw illegale reisweg naar Europa, en dat u zich had kunnen en moeten voorzien op een eventueel verlies van uw ene mobiele telefoon onderweg, wetende dat het om cruciale bewijsstukken ging. Dat u dermate nalatig was in het opslaan van cruciale informatie (CG p.16), dan wel dat u naliet om een redelijke inspanning te leveren om cruciale informatie op te zoeken, is tekenend voor het gebrek aan geloofwaardigheid van uw relaas. U heeft uw beweringen dan ook op geen enkele manier gestaafd, zonder hiervoor een aannemelijke verklaring te bieden.”

Verzoeker beperkt zich tot een herhaling van zijn verklaringen over de redenen waarom hij geen enkel begin van bewijs neerlegde van zijn vermeende facebook-activiteit en van de bedreigingen die hij via facebook zou ontvangen hebben en zijn eigen standpunt, namelijk dat hij over genoeg bewijs beschikte, maar dat hij dit bewijs door overmacht niet kan meedelen aan de asielautoriteiten, zonder evenwel de concrete motieven van de bestreden beslissing daarover te ontkrachten of te weerleggen of aan een inhoudelijke kritiek te onderwerpen. Met de loutere herhaling van de elementen uit zijn asielrelaas weerlegt verzoeker geenszins de concrete vaststellingen van de commissaris-generaal. Dat verzoeker niet zo goed geschoold is, doet geen afbreuk aan de voorgaande motieven. De Raad ziet niet in – en verzoeker licht niet toe – waarom van iemand die volgens zijn verklaringen tot het derde jaar middelbaar naar school is gegaan (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 5, map 'DVZ', Verklaring DVZ, p. 5, nr. 11) niet zou mogen worden verwacht dat hij zich bewust is van de risico's tijdens een illegale reis naar Europa en dat hij cruciale bewijsstukken veiligstelt. Hoe dan ook doet dit betoog geen afbreuk aan de overweging in de bestreden beslissing dat verzoeker ook na het beweerde verlies geen enkele ernstige poging heeft ondernomen om zijn bewuste commentaar en het becommentarieerde bericht terug te vinden, teneinde zijn beweringen hierover te staven. De bestreden beslissing moet worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongelooftwaardigheid van verzoekers relaas.

Daarbij komt nog het volgende:

“Ten overvloede wordt nog opgemerkt dat u verschillende tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over de periode vlak voor uw vertrek en uw reisplannen. Zo verklaarde u expliciet dat u in uw ouderlijke huis woonde tot de dag van uw vertrek uit Irak op 11 april 2019, en ontkende u uitdrukkelijk ooit ergens anders verbleven te hebben, ook niet voor korte tijd (CG p.3). U verklaarde tevens tot de dag van uw

vertrek in een restaurant te hebben gewerkt (CG p.5). Nochtans blijkt uit uw latere verklaringen dat u al op 4 april 2019 niet meer naar uw huis of werk was teruggekeerd nadat iemand u thuis was komen zoeken. U verklaarde plots van 4 april tot uw vertrek op 11 april thuis bij uw zus te hebben verbleven en niet meer naar uw werk te zijn gegaan in afwachting van een visum (CG p.11). Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen over uw laatste werkdag ontkende u louter dat u dergelijke vragen waren gesteld (CG p.11). Nochtans verklaarde u zelf spontaan dat u tot 11 april 2019 gewerkt had in een restaurant. Geconfronteerd met het niet vermelden van uw verblijf bij uw zus voorafgaand aan uw vertrek, wierp u louter op dat het “geen verblijfplaats” is, dat het maar een paar honderd meter van uw adres was (CG p.11), een uitleg die voorbijgaat aan het feit dat u duidelijk en ondubbelzinnig gevraagd werd ‘of u ooit nog op andere adressen verbleven had, misschien voor korte tijd’ (CG p.3), waarop u ontkennend antwoordde. U heeft voor de vastgestelde tegenstrijdigheden dan ook geen enkele redelijke verschuiving. Bovendien zijn uw verklaringen ook manifest tegenstrijdig met betrekking tot het al dan niet aanvragen van een visum en uw eerdere reisintenties. Zo ontkende u aanvankelijk dat u ooit een visum zou hebben aangevraagd (CG p. 6), terwijl u later aangeeft dat u met een Turks visum Irak verlaten heeft (CG p.11). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, wierp u op dat u had bedoeld dat u voordat u problemen kreeg in Irak niet de intentie had tot reizen en u voorheen nooit eerder een visum had aangevraagd (CG p.11). U gaf eerder ook aan dat u louter een paspoort had voor het geval u ooit naar Turkije of Iran zou willen reizen, maar dat u nog geen enkele intentie had gehad om daadwerkelijk te reizen (CG p.7). Echter, uit het administratief dossier blijkt dat u wél reeds twee keer eerder een visum had aangevraagd voor de Schengenzone, de laatst gekende aanvraag dateerde bovendien van eind 2018, slechts luttele maanden vóór u in Irak zou bedreigd zijn omwille van een Facebookcommentaar (zie administratief dossier; resultaten VIS-systeem en opmerking inschrijvingsblad). Dat u al voor het ontstaan van uw vermeende problemen in Irak kennelijk van plan was naar Europa te komen, én u hier bovendien manifest bedrieglijke verklaringen over aflegt ten overstaan van het CGVS, wijst er eens te meer op dat de door u aangehaalde motieven niet de werkelijke reden waren voor uw vertrek en uw vluchtrelaas manifest ongeloofwaardig is.”

Verzoeker voert nogmaals aan dat het eigen is aan hoe het geheugen werkt dat bijkomstigheden zoals data gemakkelijk vergeten worden, maar hij gaat eraan voorbij dat het *in casu* niet louter gaat om het vergeten van data, doch wel om fundamenteel tegenstrijdige verklaringen over wat hij heeft gedaan vlak voor zijn vertrek en over zijn reisplannen. Waar verzoeker laat gelden dat zijn verblijf in de week voor zijn vertrek uit Irak voor hem een bijkomstigheid was omdat hij zich probeerde te focussen op de bedreigingen die hij heeft ervaren in Irak, beperken zij zich tot het louter minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden daarover, doch hij slaagt er niet in de tegenstrijdigheden, die alle steun vinden in het administratief dossier, *in concreto* te weerleggen. Dat hij zich probeerde te focussen op de bedreigingen die hij heeft ervaren in Irak vindt bovendien geen steun in de hierboven gedane vaststelling dat hij geen enkele informatie kon leveren over de identiteit van de persoon die hem zou hebben bedreigd en ook over de aanleiding van de bedreigingen onaannemelijk weinig informatie kon geven, wat door verzoeker niet wordt weerlegd.

Het enige document dat is opgenomen in het administratief dossier (adm. doss., stuk 6, map met ‘documenten’) kan omwille van de in de bestreden beslissing opgenomen pertinente redenen geen afbreuk doen aan het voorgaande. De commissaris-generaal motiveert in de bestreden beslissing als volgt over het door verzoeker neergelegde document:

“De kopie van de eerste pagina van uw reispaspoort bevat uitsluitend identiteitsgegevens, die hier op zich echter niet betwist worden.”

Dit motief wordt door verzoeker niet betwist, laat staan ontkracht of weerlegd, zodat het onverminderd overeind blijft.

Verzoeker voegt bij zijn op 16 april 2023 neergelegde aanvullende nota nog een verklaring van de dienst jongerenarbeid van de gemeente Sankt Vith. Hij wenst hiermee zijn integratie aan te tonen in ons land. De Raad ziet evenwel niet in – en verzoeker licht niet toe in zijn aanvullende nota – op welke wijze verzoekers integratie in België een terugkeer naar zijn land van herkomst, Irak, zou belemmeren en ertoe zou leiden dat verzoeker een nood heeft aan internationale bescherming.

Gelet op het voorgaande maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij in Irak doodsb bedreigingen heeft gekregen nadat hij zich op *facebook* negatief had uitgelaten over de leider van de stam Hanare. De informatie die hij in zijn verzoekschrift aanhaalt over het gevaar om in Irak *online* kritiek te geven en over de bedreigingen die journalisten die kritisch zijn over de Iraakse overheid ontvangen, heeft geen betrekking op de persoon van verzoeker en is, gelet op de voorgaande vaststellingen en overwegingen, *in casu* niet dienstig.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet om aan verzoeker het voordeel van de twijfel toe te staan.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.2.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Irak.

2.3.2.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij in Irak doodsb bedreigingen heeft gekregen nadat hij zich op *facebook* negatief had uitgelaten over de leider van de stam Hanare.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Irak zou hebben gekend.

2.3.2.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, oordeelt de commissaris-generaal op basis van de informatie waaraan in de bestreden beslissing wordt gerefereerd dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Sulejmaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In de bestreden beslissing wordt dit als volgt toegelicht:

“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak.

In voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood

aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EUAA Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de [provincie X] te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de COI Focus Irak - Veiligheidssituatie van 24 november 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20211124.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> ; en het EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf, beschikbaar op of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja – van deze laatste is de administratieve status als provincie in de praktijk niet eenduidig –, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zuur op. Het Iraakse leger en de Popular Mobilization Units (PMU) verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en grote delen van de betwiste gebieden onder Koerdische controle waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum deed de regio in een politieke en diepe economische crisis belanden. Op 10 oktober 2021 werden er verkiezingen voor het Iraakse parlement georganiseerd. Deze verkiezingen zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De KDP kwam als grote winnaar uit de bus en Gorran werd de grootste verliezer. In maart 2021 slaagden de Iraakse en Koerdische regering er na lange onderhandelingen in tot een begrotingsakkoord te komen dat onder meer de verdeling van de olie-inkomsten in 2021 bepaalt.

Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Terreurdaden die kunnen worden toegeschreven aan ISIS vinden nagenoeg niet plaats in de KAR. In de regio heerst een relatieve stabiliteit. ISIS is wel aanwezig in het veeleer onherbergzame district Makhmour. De organisatie verricht er ontvoeringen, zet de plattelandsbevolking onder druk, vernielt essentiële infrastructuur en landbouwgebied, en voert gerichte aanslagen uit op plaatselijke notabelen. Dit leidde tot een ontruiming van verschillende dorpen in de regio. De Iraqi Security Forces (ISF) voerden in maart 2021 een grondoffensief uit in de regio waarbij zij werden gesteund door de internationale coalitie middels luchtbombardementen. De ISF en de peshmerga hebben hun krachten gebundeld in hun strijd tegen ISIS en opereren sinds mei 2021 vanuit een gemeenschappelijk coördinatiecentrum.

Bases van de Amerikaanse strijdkrachten in de KAR werden in 2020 en 2021 verschillende keren het doelwit van raket- en droneaanvallen die worden toegeschreven aan sjiiitische milities omwille van de oplopende spanningen tussen de Verenigde Staten en Iran. Hierbij vallen doorgaans geen slachtoffers. De Verenigde Staten hebben intussen aangekondigd dat ze een volledige terugtrekking van hun gevechtseenheden beogen tegen eind 2021, maar het Iraakse leger zullen blijven bijstaan met opleiding en advies.

Het gros van het aantal slachtoffers dat de afgelopen jaren geregistreerd werd in de KAR is geconcentreerd in de noordelijke grensregio, dit ingevolge het conflict tussen de PKK en het Turkse leger. In juli 2015 begon Turkije luchtaanvallen op PKK-doelwitten in Noord-Irak uit te voeren. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-doelwitten in het bergachtig en dunbevolkt noordelijk grensgebied met Turkije. Het gebeurt echter dat hierbij ook naburige Koerdische dorpen getroffen worden. Naast luchtaanvallen vinden er ook Turkse grondoperaties plaats. Het Turkse leger zette eveneens verschillende militaire bases op in Dohuk en Erbil. Omwille van de militaire operaties van het Turkse leger zoeken PKK-militanten hun toevlucht verder zuidwaarts in de KAR. De KRG stelde toegangsbeperkingen in naar, en richtte bijkomende controleposten op in bepaalde regio's om de bewegingsvrijheid van de PKK te beknotten. Hier kan de lokale bevolking eveneens hinder van ondervinden. Veruit de meerderheid van de slachtoffers die vallen bij het conflict tussen het Turkse leger en de PKK zijn PKK-strijders maar er werd ook een beperkt aantal burgerslachtoffers en infrastructurele schade opgetekend. De Turkse grondoffensieven en luchtaanvallen hebben daarnaast geleid tot de ontheemding van een deel van de lokale bevolking.

Sinds een aantal jaar voert Iran, in zijn strijd tegen Iraans-Koerdische rebellen – waaronder de KDPI (Kurdistan Democratic Party of Iran) en PJAK (Kurdistan Free Life Party) –, opnieuw sporadisch aanvallen uit op doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. Deze aanvallen leidden

tot ontheemding in de getroffen regio's maar uit de beschikbare informatie blijkt dat er zelden burgerslachtoffers bij vallen. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR. In september 2021 kondigt de stafchef van het Iraanse leger aan harder te zullen optreden tegen de Iraans-Koerdische oppositiebewegingen die zich in Irak ophouden.

Ook in de KAR flakkerden er, ten slotte, de voorbije jaren herhaaldelijk protesten op over de tekortschietende basisvoorzieningen, de laattijdige uitbetalingen van de lonen van het overheidspersoneel en de corruptie. Hoewel de protesten doorgaans vreedzaam verlopen, ontstonden er soms rellen en traden de veiligheidsdiensten hardhandig op tegen de betogers. Het aantal burgerslachtoffers was evenwel zeer beperkt. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 30 september 2021 1.189.581 ontheemden (IDP's). IOM meldt dat meer dan 4.9 miljoen van de Iraakse burgers die sinds januari 2014 ontheemd raakten inmiddels naar hun regio van oorsprong terugkeerden. De KAR herbergt nog steeds het grootste aantal IDP's, meer dan 620 000 personen, waarvan de meerderheid afkomstig is uit de Centraal-Iraakse provincies.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de KAR niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Irak, naast Baghdad International Airport immers ook over luchthavens beschikt in Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Naast binnenlandse vluchten vanuit Bagdad zijn er ook commerciële, internationale lijnverbindingen naar deze twee luchthavens in de KAR.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Erbil in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Erbil een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Erbil. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

Verzoeker laat deze motieven geheel onverlet. Hij voert hiertegen niet één argument aan en brengt evenmin enig begin van informatie bij dat aan deze motieven afbreuk zou kunnen doen. Bijgevolg toont hij niet aan dat de situatie in zijn land en regio van herkomst van zulke aard zou zijn dat deze beantwoordt aan de criteria bepaald in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.3.2.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.4. Waar verzoeker vraagt om het dossier te willen verzenden naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan

komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier mei tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

D. DE BRUYN